

ضمیمه الف

یادداشت ها و مطالب توجیهی درباره تهیه گزارش کشورها

قوانین کنگره ایجاب می کند که سالانه گزارش هایی در باره چگونگی رعایت حقوق بشر در هر کشور تهیه و ارائه شود. گزارش کشورها در مورد اعمال حقوق بشر در واقع معطوف به حقوق به رسمیت شناخته شده بین المللی است که حقوق مدنی، سیاسی، و آنچه که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و نیز حقوق کارگران تصریح شده است در بر می گیرد. این حقوق مسائلی چون منع شکنجه یا رفتارهای بی رحمانه، غیر انسانی یا تحقیر کننده را نیز در بر می گیرد. بازداشت خودسرانه، ناپدید شدن یا بازداشت پنهانی و سلب حق حیات، سلب آزادی، و امنیت فردی نیز از موارد دیگر در این گزارش است. قوانین مزبور شامل برخورداری از حقوق خاصی همچون حق گردهمایی مسالمت آمیز، حق آزادی بیان، آزادی تجمع، آزادی مذهب و آزادی عقیده نیز هست. افزون بر این، گزارش ها مسائل مربوط به حقوق شناخته شده بین المللی کارگران را، همان گونه که در قانون ۱۹۷۴ تصریح شده است، پوشش می دهد؛ از جمله شامل حق داشتن آزادی تشکیل گروه و جمعیت، حق مذاکره و توافق جمعی، ممنوعیت کار اجباری یا به زور، وضعیت کار کودکان و حداقل سن برای استخدام کودکان، تبعیض در استخدام، و شرایط کار قابل قبول است.

گزارش کشورها در مورد نحوه اعمال حقوق بشر، با بازنگری بر اطلاعات موجود که از منابع مختلف و معتبر کسب شده تهیه می گردد، از جمله اطلاعاتی که از سوی مقامات رسمی آمریکا و کشورهای خارجی، قربانیان حقوق بشری، مطالعات دانشگاهی و مراجع قانونگذاری، گزارش رسانه ها، سازمان های بین المللی و سازمان های غیردولتی (NGO) که رعایت حقوق بشر را پیگیری می کنند بدست آمده است. آنچه که بویژه شایسته ذکر است کمک های در خور توجه سازمان های غیردولتی است، حال چه داخل یک کشور و چه آن هایی که مسائل بین المللی را دنبال می کنند.

گزارش کشورها مسئله احترام به حقوق بشر در کشورهای خارجی و مناطق مختلف را در سراسر جهان در بر می گیرد. این گزارش ها پیامدهای حقوق بشری ناشی از اقداماتی که حکومت آمریکا یا نمایندگان آن انجام داده اند را بررسی و یا ارزیابی نمی کند.

وزارت خارجه آمریکا برای پیروی از الزام کنگره مبنی بر ارائه گزارش رعایت حقوق بشر، هر ساله در ماه جولای دستورالعملی به هیئت های دیپلماتیک آمریکا ارائه می کند تا گزارش های به روز شده حقوق بشری را تا ماه سپتامبر و اکتبر تهیه کنند. وزارت خارجه آمریکا این گزارش ها را تا قبل از پایان سال میلادی به روز می کند. چندین سازمان و اداره مرتبط در همین وزارتخانه در تهیه این گزارش ها کمک می کنند، و دفتر دمکراسی، حقوق بشر و حقوق کار، پیش نویس نهایی گزارش هر کشور را تدوین می نماید. وزارت کار آمریکا گزارش مربوط به بخش ۷ را که راجع به حقوق کارگران است تهیه می کند. (برای جزئیات بیشتر به ضمیمه ب مراجعه نمایید).

وزارت خارجه آمریکا می‌کوشد گزارش‌های کشورهای که جامع، بیطرفانه و یکسان در حیطه حقوق بشر است تهیه و ارائه کند. به رغم تعدد منابع و گوناگونی کشورها، تلاش ما بر آن است که معیار گزارش‌ها یکپارچه و در سطح بالا باشد. به منظور تمرکز و تاثیرگذاری، گزارش‌ها تنها به چند نمونه که نمایانگر نقض فاحش حقوق بشر هستند اشاره می‌کنند و در اکثر موارد فقط به پرونده‌های جنجالی، اما حل نشده سال پیش، می‌پردازند. در سال‌های اخیر، دستورالعمل سالانه وزارتخانه در مورد به روز کردن گزارش‌های کشورهای تغییر کرده است. از این به بعد، در مواردی که ادعای نقض حقوق بشر وجود ندارد دیگر نیازی به تهیه اطلاعات در این موارد نیست. به عنوان مثال در صورت عدم ادعا و اتهام در مورد شرایط نامناسب زندان، اطلاعات در باره وضعیت و شرایط زندان کاهش می‌یابد. اگر ادعایی راجع به عدم دسترسی به آب آشامیدنی در زندان نباشد، در این صورت لازم نیست گزارش حاوی اطلاعاتی در آن مورد باشد. صرفاً زمانی ملاحظات مربوط به شرایط زندان در مورد نبود آب آشامیدنی مطرح می‌شود که ادعایی در این رابطه وجود داشته باشد. این تغییر باعث شده است که گزارش‌ها صرفاً روی موارد گزارش شده نقض حقوق بشر تمرکز کنند.

همچنین، این وزارتخانه در دستورالعمل‌های سالانه تغییراتی داده که موجد تمرکز بیشتر روی گزارش‌های مربوط به موارد نقض و پایمال نمودن حقوق بشر شناخته شده بین‌المللی و اقدامات هر حکومت در ارتباط با آن موارد است. برای مثال، چکیده هر گزارش اجرائی صرفاً روی گزارش‌های معتبر مربوط به نقض فاحش حقوق بشری شناخته شده بین‌المللی در هر کشور، در صورتی که در باره آن کشور صدق کند، تمرکز دارد. این گزارش‌ها شامل قتل فراقانونی، شکنجه، شرایط دشوار و تهدید آمیز زندگی در زندان‌ها، و بدترین اشکال محدودیت‌های اعمال شده علیه آزادی بیان، آزادی اجتماعات مسالمت آمیز، آزادی تجمع، مذهب و عقیده و همچنین جرایم خشونت آمیز برخاسته از تعصب و سایر اذیت و آزارهای مشابه است. این چکیده شامل بسیاری از موارد معمولی مانند تراکم بالای جمعیت در زندان‌ها و تبعیض‌های اجتماعی نمی‌شود. در عین حال، این موارد در متن مفصل گزارش‌ها درج می‌شوند.

مورد جدید در گزارش سال ۲۰۲۰ و ادامه آن در سال ۲۰۲۱ پوشش مطالب مربوط به اقدامات نامطلوب کشورها در واکنش به همه‌گیری کوید ۱۹ و تأثیر منفی آن بر حقوق بشر است. ساختار گزارش موجود برای شرح چنین اقداماتی مورد استفاده قرار گرفته شده است.

همچنین رویداد جدید دیگر در گزارش ۲۰۲۱، احیای حق تولید مثل زنان در بخش فرعی ۶ است، که به صورت ضمیمه در گزارش‌های سال ۲۰۲۰ در همین مورد مسبوق به سابقه بوده است. مورد اضافه شده دیگر در سال ۲۰۲۱ تأکید بیشتر بر گزارش تهدیدها و خشونت علیه مدافعان حقوق بشر است، به ویژه آنهایی که از حقوق مدنی در راستای حفظ محیط زیست و زمین و همچنین حقوق افراد بومی دفاع می‌کنند. علاوه بر آن در بخش ۱.۱ در گزارش امسال گزارش مفصل‌تری در مورد انتقام و اعمال زور علیه کسانی است که در خارج از کشور زندگی می‌کنند (به عبارت دیگر تحت نام "سرکوب فراملی" شناخته می‌شود). در پایان، بخش ۱.۱ ج گزارش ۲۰۲۱ شامل اطلاعات وسیع‌تری در باره استفاده از تکنولوژی برای تحت

نظر گرفتن خودسرانه و غیرقانونی یا مداخله در مسایل خصوصی افراد (بطور مثال شهروندان، جامعه مدنی، روزنامه نگاران، اعضای گروه های اقلیت ها) است.

ضمن آنکه به گزارش ها درباره شرایط اجتماعی، از جمله تبعیض که می تواند در بهره مندی از حقوق شناخته شده بشر در عرصه بین المللی اثر بگذارد ادامه می دهیم، از میزان ارائه داده های آماری در هر یک از بخش های فرعی گزارش که آن شرایط را شرح می دهد کاسته ایم. در عصر اینترنت، اطلاعات زیربنایی بطور عموم در دسترس است. ما به جای آن که اطلاعات را در متن گزارش ها تکرار کنیم، لینک هایی را بمنظور ارتباط با منابع مربوطه ارائه داده ایم. این لینک ها در ضمیمه ج یکجا آورده شده اند.

ارزیابی اعتبار گزارش های نقض حقوق بشر و اذیت و آزارها کماکان دشوار است. اکثر حکومت ها و گروه های اپوزیسیون انکار می کنند که مواردی از نقض حقوق بشر را مرتکب می شوند و گاهی برای کتمان هرگونه خطا به هر کاری دست می زنند. ممکن است در مورد خطاها و اذیت و آزارهای ادعا شده کمتر شاهد عینی وجود داشته باشد. شاهدان عینی اغلب مرعوب می شوند یا مقامات مانع از آن می شوند که اطلاعات خودشان را گزارش کنند. از سوی دیگر، افراد و گروه های مخالف حکومت ممکن است انگیزه هایی برای بیان اغراق آمیز و ساختگی از اذیت و آزارها داشته باشند. به همین ترتیب، برخی حکومت ها نیز ممکن است خلاف هایی را که به گروه های مخالف نسبت می دهند تحریف کرده یا در توصیف آن مبالغه کنند. وزارت خارجه می کوشد آن گروه ها (برای مثال، نیروهای حکومتی) یا افرادی را شناسائی کند که شواهد معتبر موجود حاکی از نقض یا اجحاف نسبت به حقوق بشر است.

بسیاری از حکومت های که ادعا می کنند بطور اصولی حقوق بشر را مراعات می کنند ممکن است دستورهای پنهانی صادر کنند یا بطور سر بسته تخلفات و سوءاستفاده ها را نادیده بگیرند. بنابراین، گزارش های کشوری از سیاست یا نیت رسیدگی به آنچه که حکومت عملاً برای حمایت از حقوق بشر و ترویج حس مسئولیت انجام می دهد فراتر می رود تا جایی که به عنوان مثال مشخص می کند آیا کسانی که خود مسئول نقض حقوق بشر در کشور بوده اند محاکمه یا مجازات شده اند یا خیر.

بر اساس اطلاعات فراهم شده از سوی منابع ذکر شده فوق، گزارش های کشوری به ارائه حقایق مربوط به مسائل حقوق بشری می پردازند. برغم اصطلاحاتی که ممکن است در متن بکار برده شود، این گزارش ها از تفسیر یا نتیجه گیری قانونی با اتکا به حقوق بین المللی و یا حقوق محلی خودداری می کنند.

گهگاه گزارش ها اظهار می کنند که یک کشور حقوق افراد را «عموما مراعات می کند». وزارت امور خارجه عبارت «عموما مراعات می کند» را به کار می برد زیرا پاسداری و ترویج حقوق بشر یک امر پویا و متحول است. نمی توان، حتی در بهترین شرایط، در باره هر حکومتی با اطمینان کامل گفت که حکومت مزبور این حقوق را همیشه و بدون کم و کاست مراعات می کند. از این رو کاربرد عبارت «عموما مراعات می کند» یک عبارت استاندارد است برای توصیف کشورهایی که تلاش دارند

حقوق بشر را به معنای کامل پاسداری و ترویج کنند و بدین ترتیب عبارت مذکور بالاترین سطح رعایت حقوق بشر در این گزارش هاست.

از آنجایی که برخی گروه ها یا سازمان های خارجی از سوی وزیر امور خارجه تحت عنوان «سازمان های تروریستی خارجی» (FTO) تعیین می شود، این گزارش ها تنها آن گروه هایی را «تروریست» معرفی می کند که نامشان در فهرست کنونی وزارت خارجه ذکر شده است.

مطالب زیر در مورد بخش های مشخص در گزارش هر کشور، یک نمای کلی از مشکلات عمده مطرح شده را ارائه می دهد، اما هدف آن توصیف جامع از وضعیت موجود نیست:

محروم ساختن خودسرانه افراد از حیات و دیگر قتل های غیر قانونی یا دارای انگیزه های سیاسی: شامل قتل هایی است که به دستور حکومت ها صورت می گیرد یا مجازات افراد توسط حکومت ها بدون محاکمه عادلانه و ضمانت استیناف برای بررسی حکم نهائی، بخصوص هنگامی که شواهدی مبنی بر انگیزه سیاسی موجود است. این بخش نمونه های شناخته شده قتل ها توسط پلیس یا نیروهای امنیتی و مرگ های ناشی از استفاده قوه قهریه بیش از اندازه را شامل می شود و سایر اذیت و آزار های مغایر با تعهدات حقوق بشری، از جمله برخورداری افراد از حقوق مساوی در برابر قانون را نیز در بر می گیرد.

ضمن آنکه این بخش بطور کلی مرگ در اثر جنگ و قتل توسط عوامل غیر حکومتی را شامل نمی شود، اما در عین حال شامل قتل های صورت گرفته توسط بازیگران و عواملی مانند گروه های اپوزیسیون، تروریست ها، یا قتل های گسترده توسط گروه های بزهکار می شود. گزارش ها مرگ در بازداشت به دلیل شرایط ناهنجار را نیز پوشش می دهند که در بخش ۱.۰ ج، تحت عنوان شرایط زندان و بازداشتگاه درج شده است. قتل های انجام شده توسط گروه های تروریستی یا دیگر گروه های غیر حکومتی پس از بخش مربوط به آزار و اذیت حکومت ها تحت پوشش قرار می گیرد. بخش ۱.۰ ج، که برای کشورهای دارای منازعات فاحش داخلی در نظر گرفته شده است، گزارش ادعاهای مربوط به تلفات افراد غیر نظامی، شکنجه افراد در بازداشت، اذیت و آزار توسط نیروهای مسلح حکومتی و سایر نهادهای دولتی یا گروه های غیر دولتی است که در داخل آن کشور عمل می کنند.

ناپدید شدن: مواردی را در بر می گیرد که در آن امکان دارد حکومت در بازداشت، ربودن، یا ناپدید کردن قربانی (ها) دست داشته باشد و از قبول مسئولیت در باره محل نگهداری و اختفای آنها یا سرنوشت قربانی (ها) سر باز می زند. این شامل مواردی نیز می شود که در آنها قربانی (ها) هنوز پیدا نشده اند. مواردی که نهایتاً در پی کشف اجساد مفقود شدگان قتل های سیاسی طبقه بندی می شوند در بخش قبلی قرار می گیرند، در حالی که افرادی که در نهایت معلوم شود دستگیر شده اند یا در بازداشت بوده اند، ممکن است در بخش ۱.۰ ت، زیر دستگیری یا بازداشت خودسرانه گنجانده شوند.

شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات های بی رحمانه، غیر انسانی، یا تحقیر کننده: این بخش شامل موارد شکنجه است. آنگونه که در ماده اول کنوانسیون علیه شکنجه به شرح زیر تعریف شده است: شکنجه عبارت است از «هر عملی که به عمد بر فرد وارد شود و موجب درد یا رنج شدید جسمی یا روانی آن فرد شود و برای مقاصدی مانند گرفتن اطلاعات در باره خود فرد یا شخص ثالث باشد، یا به منظور اعتراف باشد و او را برای عملی که وی یا شخص ثالث مرتکب شده، یا مظنون به ارتکاب آن است تنبیه کنند؛ یا اعمال رعب و وحشت و تحمیل زور به او یا شخص ثالث، به هر دلیلی و بر پایه هر گونه تبعیض»، و رفتار یا مجازات بیرحمانه، غیر انسانی و تحقیر کننده که در ماده اول کنوانسیون تصریح نشده است اما طبق ماده ۱۶ کنوانسیون علیه شکنجه به عنوان اعمالی تعریف شده است که به تحریک، یا رضایت یک مقام رسمی یا فرد دیگری با موقعیت رسمی اعمال شود. بخش فرعی در باره اتفاقات گزارش شده بحث می کند بدون تجزیه و تحلیل این که آیا در تعریف دقیق شکنجه می گنجد یا نه، و شامل کاربردهای گزارش شده قوه قهریه جسمانی است که ممکن است شکنجه تلقی نشود اما بی رحمانه، غیر انسانی و تحقیر کننده هستند. این بخش ممکن است شامل گزارش هایی از بدفتاری ها نیز باشد که ممکن است شکنجه یا دیگر رفتارها یا تنبیه های بی رحمانه، غیر انسانی و تحقیر کننده محسوب نشوند. بعلاوه، این بخش شرایط زندان و بازداشتگاه و مرگ در چنین مکان هایی به دلیل شرایط نامطلوب یا بدرفتاری را نیز در بر می گیرد.

در صورتی که از سوی سازمان ملل یا دیگر نیروهای چند ملیتی حافظ صلح گزارشات مبنی بر روند استثمار جنسی و آزار و اذیت وجود داشته باشد در این بخش فرعی گنجانده می شود، و در گزارش آن کشوری قرار می گیرد که اتهام آزار در آن کشور صورت گرفته است و فرد متهم به تخلف از آنجا برخاسته است. همچنین شامل اقدامات اصلاحی اتخاذ شده توسط کشوری خواهد بود که در اعزام نیروی پاسدار صلح مشارکت دارد.

دستگیری یا بازداشت خودسرانه: مواردی را شامل می شود که در آنها بازداشت شدگان بطور خودسرانه و رسماً در توقیف حکومت قرار دارند بدون آنکه اتهامی به آنها وارد شده باشد یا، اگر هم متهم شده اند، بدون حضور فوری در برابر یک مرجع قضایی با قدرت بازداشت و یا اصلاً بدون محاکمه برای مدت زمان محدودی در بازداشت بوده اند.

محرومیت از محاکمه علنی عادلانه: در باره اینکه آیا يك نظام قضایی مستقل، بی طرف و عاری از فساد یا نفوذ سیاسی وجود دارد یا خیر و اینکه آیا محاکمات عادلانه و علنی است و مجرمین را از حداقل ضمانت های شناخته شده بین المللی به عنوان ابزار لازم برای دفاع جزائی برخوردار می سازد یا خیر توضیحاتی آورده شده است (کوتاهی در برگزاری محاکمه در بخش "دستگیری یا بازداشت خودسرانه" به آن اشاره شده است). بخش فرعی زندانیان سیاسی و بازداشتی ها، افرادی را در بر می گیرد که به دلیل باورهای سیاسی یا ابراز نارضایتی یا مخالفت مسالمت آمیز مجرم شناخته شده، زندانی یا بازداشت شده اند، به ویژه بر اساس اتهامات گسترده که به قصد جلوگیری از برخورداری از حقوق بشر یا آزادی های اساسی وارد می شود.

در صورتی که مصداق داشته باشد، این بخش شامل بخش فرعی مربوط به تلافی با انگیزه های سیاسی علیه افرادی می شود که در خارج از کشور به سر می برند. این بخش فرعی گزارش های مربوط با اعمالی شامل قتل ها، ربودن انسان ها یا خشونت حکومتی علیه افرادی که خارج از کشور زندگی می کنند را پوشش می دهد، به ویژه مخالفان سیاسی، فعالان جامعه مدنی، مدافعان حقوق بشر، روزنامه نگاران، ساکت کردن منتقدین و جلوگیری از حقوق حقه آن ها از جمله حقوق بشر و آزادی های بنیادین. این بخش شامل اطلاعات معتبر در باره کشوری است که، در طول سال، سعی می کند از ابزارهای پلیس بین المللی، مانند سیستم های اینترپل، برای اقدامات تلافی جویانه با انگیزه های سیاسی علیه افراد استفاده کند و تلاش های مربوطه برای وارد آوردن فشار یک کشور بر کشور دیگر است با هدف وادار کردن آن کشور برای دست زدن به اقدامی علیه یک فرد. این اقدام ها می تواند شامل اعمال فشار سیاسی برای استرداد دشمنان صوری در کشورهای دیگر باشد.

در بخش فرعی دادرسی مدنی و جبران خسارت، در باره دسترسی به یک دادگاه مستقل و بیطرف و سایر مراجع قانونی جهت دریافت خسارت های مدنی بخاطر اذیت و آزارهای حقوق بشری، از جمله خسارات مربوطه و یا توقف اذیت و آزار های ادعایی، بحث شده است. در صورت کاربرد، این بخش شامل یک بخش فرعی در باره توقیف دارایی و پرداخت خسارات در صورت قصور مداوم حکومت در این امر است تا با اجرای کامل احکام، دادگاه محلی خسارات وارده به اموال خصوصی را جبران نماید. این بخش فرعی شامل بررسی و ارزیابی دعاوی فردی نمی شود.

مداخله خودسرانه یا غیر قانونی در زندگی شخصی، خانواده، خانه، یا مکاتبات: این موضوع را در بر می گیرد که آیا مقامات حکومتی بدون مجوز تشکیلات قضایی یا نهادهای مسئول دیگر وارد خانه ها شده اند یا خیر، و اینکه آیا حاکمیت خود سرانه (از قبیل مورد هدف قرار دادن افراد بخاطر استفاده از اصول حقوق بشری خود) و غیر قانونی به مکاتبات یا اطلاعات شخصی دست یافته و یا آنها را جمع آوری نموده و بکار برده است یا خیر و اینکه بدون مجوز قانونی مربوطه دست به این اعمال زده است. این بخش نیز به بررسی این موضوع می پردازد که آیا حکومت ها دارای قوانین، مقررات، یا روش هایی هستند که آنها را قادر می سازد برای کنترل افراد بطور خودسرانه یا غیر قانونی از فناوری استفاده کنند یا خیر، و اینکه آیا حکومت ها از قوانین «امنیت ملی» برای زیر نظر داشتن خودسرانه یا غیر قانونی افراد استفاده می کنند یا خیر. در صورت لزوم، این بخش نیز گزارش می دهد که آیا سیستم های خپرچینی بکار رفته اند یا نه و آیا مقامات اعضای خانواده را بابت تخلفاتی که گویا بستگانشان مرتکب شده اند مجازات کرده اند یا خیر.

اذیت و آزارها در ارتباط با مناقشات (در صورت وجود چنین مناقشات): این بخش فقط در مورد کشورهای بکار برده می شود که درگیر منازعات مسلحانه داخلی هستند و اذیت و آزارهای گزارش شده در چنین شرایطی را توصیف می کند. این گزارشات شامل اذیت و آزارها و قتل های غیر قانونی شامل شکنجه غیر نظامیان توسط اعضای نیروهای مسلح، یا سایر سازمان های دولتی و یا توسط سازمان های مسلح غیر حکومتی در داخل کشور می شود که درگیر منازعات داخلی هستند. در این بخش فرعی هر گزارشی در باره استفاده غیر قانونی از کودک سربازان توسط نیروهای حکومتی یا دیگر گروه های مسلح سازمان یافته مورد بحث قرار می گیرد. همچنین گزارش های حملات به تاسیسات مراقبت های پزشکی و بهداشتی، کارگران،

آمبولانس ها و به همین ترتیب مراکز آموزشی را نیز شامل می شود. برای کشورهای که عملیات نظامی در کشور دیگر انجام می دهند و یا در عملیات حفاظت از صلح در کشور دیگری حضور دارند، گزارشات در باره ملاحظات حقوق بشری در بخش ۱.۴ گزارش کشور مربوطه و همچنین در گزارش مربوط به کشوری که این عملیات در آن انجام می گیرد آورده شده است.

آزادی بیان، از جمله برای مطبوعات و سایر رسانه ها: این موضوع ارزیابی می شود که آیا به آزادی بیان، از جمله برای ارباب رسانه، احترام گذاشته می شود یا خیر و هرگونه محدودیت مستقیم یا غیر مستقیم، شامل ارباب روزنامه نگاران و سانسور توصیف می شود. یک بخش فرعی در باب آزادی اینترنت، کنترل یا محدودیت ها در استفاده از آزادی بیان در اینترنت، از جمله آزادی جستجو، دریافت، یا انتقال اطلاعات، عقاید و نظریات را در بر می گیرد. بخش فرعی دیگر، با عنوان آزادی آکادمیک و رویدادهای فرهنگی، اطلاعات در باره محدودیت ها، ارباب، و سانسور در این زمینه ها را پوشش می دهد.

آزادی گردهمایی مسالمت آمیز و انجمن: توانایی افراد در ایجاد ارتباط با دیگران (به عنوان مثال از طریق احزاب سیاسی) برای بهره برداری از این آزادی ها را ارزیابی می کند. به مواردی از کوتاهی حکومت در صدور مجوز برای تشکیل جلسات و برپایی تظاهرات، و نیز اطلاعاتی در باره توانایی انجمن های تجاری، نهادهای حرفه ای، سازمان های غیر حکومتی، و گروه های مشابه برای ثبت، ادامه روابط، یا وابستگی به نهادهای بین المللی شناخته شده در حوزه های آنها می پردازد. (بخش ۷، حقوق کارگران، در باره حق کارگران برای تشکیل انجمن، سازماندهی، یا حق مذاکره جمعی بحث می کند.)

آزادی مذهب: ارتباط با وزارت خارجه از طریق هایپرلینک در مورد گزارش آزادی بین المللی مذهب را ارائه می کند. اطلاعات در باره یهود ستیزی نیز در بخش ۶ زیر همین عنوان قرار می گیرد.

آزادی جابجایی و حق خروج از کشور: در مورد اینکه حکومت ها شهروندان را تحت چه شرایطی تبعید می کنند، و اینکه تحت چه شرایطی مسافرت در داخل و خارج، از جمله محدودیت برای زنان یا اعضای اقلیت ها و همچنین لغو گذرنامه ها بحث می کند.

وضعیت و رفتار با آوارگان در داخل کشور (در صورت کاربرد): این بخش اختیاری است و تنها در مواردی در گزارش مطرح می شود که شمار قابل توجهی از افراد در داخل یک کشور جابجا شده باشند. علل جابجایی و تعداد آنها، محدودیت های جابجایی، مورد هدف قرار دادن گروه های خاص [برای جابجایی]، و هرگونه کوتاهی در مورد حفاظت از افراد و کمک های انسانی به آنها به هنگام جابجایی را پوشش می دهد. همچنین مسائلی چون اذیت و آزار و اینکه آیا حکومت برای حفاظت و سلامتی آنها اقدام کرده است یا نه، و دیگر اینکه آیا جابجایی آنها اختیاری و بازگشت و اسکان مجدد آنها همراه با کرامت انسانی بوده است و آیا ادغام در جوامع محلی به صورت مناسب صورت گرفته است یا خیر را نیز پوشش می دهد.

حفاظت از پناهندگان: آنگونه که در کنوانسیون سال ۱۹۵۱ مربوط به وضعیت پناهندگان و پروتکل ۱۹۶۷ آن تعریف شده، پناهندگان عموماً افرادی خارج از کشور زادگاه خود یا، اگر بدون کشور باشند، خارج از کشوری که قبلاً در آن اقامت داشته اند زندگی می کنند، و قادر نیستند یا نمی خواهند بخاطر هراس از تعقیب و آزار به دلایل مرتبط با نژاد، مذهب، ملیت، عقاید سیاسی یا عضویت در یک گروه اجتماعی ویژه به آن کشور بازگردند. در برخی راهکارهای منطقه ای، مانند اعلامیه "کارتاجنا" در باره پناهندگان (Cartagena Declaration on Refugees)، واژه پناهنده ممکن است به افرادی اطلاق شود که از کشورشان گریخته اند زیرا زندگی، امنیت، یا آزادی آنها به دلایل بیشمار از جمله بخاطر خشونت عمومی یا مناقشه داخلی مورد تهدید قرار گرفته است. بخش حفاظت از پناهندگان، بد رفتاری و تبعیض علیه پناهندگان و پناهجویان را در بر می گیرد. همچنین میزان کمک حکومت به پناهندگان و حفاظت از آنها را بررسی می کند، از جمله حفاظت در برابر بازگشت اجباری پناهنده به کشوری که مورد اذیت و آزار قرار می گرفته اند، تامین پشتیبانی موقت، و حمایت برای بازگشت داوطلبانه، فرصت های ادغام در جامعه در دراز مدت، و اسکان مجدد در کشوری دیگر.

«حفاظت در برابر بازگشت اجباری پناهنده به کشوری که مورد آزار و اذیت قرار می گرفته است» اشاره به این دارد که آیا حکومت از اعمال موارد زیر خودداری نموده است یا خیر: (۱) اخراج یا بازگرداندن یک پناهنده به هر شکلی به مرزهای مناطقی که در آنجا زندگی می کرده و آزادی یا زندگی آنها براساس نژاد، مذهب، ملیت، و باور سیاسی مورد تهدید بوده است، یا (۲) اخراج، بازگرداندن و یا استرداد شخص به کشور دیگری که به ضرر قاطع شخص را در معرض خطر شکنجه قرار می دهد.

افراد بدون کشور (در صورت کاربرد): این بخش در صورتی شامل گزارش می شود که کشور مورد بررسی تعداد متناهی ساکنان فاقد تابعیت قانونی داشته باشد (ملیت آنها توسط هیچ کشوری بر اساس قوانین آن کشور شناخته نمی شود). گزارش بررسی می کند که آیا حکومت مربوطه، قوانین و سیاست هایی برای ایجاد فرصت کسب تابعیت، بدون هرگونه تبعیض، برای چنین اشخاصی بطور موثر فراهم کرده است یا خیر. این بخش، از جمله به بررسی این موضوع می پردازد که آیا خشونت یا تبعیض علیه اعضای جمعیت های فاقد تابعیت اما ساکن در یک کشور در جهت استخدام، تحصیل، مسکن، خدمات بهداشتی، ثبت ازدواج یا تولد، دسترسی به دادگاه، یا مالکیت بر اموال و خانه در مورد آنها بکار رفته است یا خیر.

مشارکت در روند سیاسی: در این باره بحث می کند که آیا قانون شهروندان را قادر می سازد حکومت خود را در انتخابات آزاد و عادلانه بر اساس حق رای فراگیر و مساوی انتخاب کنند یا نه و آیا شهروندان عملاً قادر هستند در اداره امور عمومی عاری از تبعیض یا محدودیت غیر منطقی شرکت کنند یا خیر. بخش های فرعی انتخابات و مشارکت سیاسی و مشارکت زنان و اقلیت ها این موضوع را ارزیابی می کند که آیا انتخابات آزاد و عادلانه برگزار شده است و از جمله اینکه آیا زنان و اقلیت ها مانند مردان و یا شهروندان غیر اقلیت فرصت مشارکت برابر داشته اند یا خیر.

فساد و نبود شفافیت در حکومت: اتهامات فساد در قوه مجریه، مقننه و قضاییه حاکمیت و اقداماتی که برای مبارزه با آن صورت گرفته را بررسی می کند.

برخورد حکومت در باره تحقیقات سازمان های بین المللی و غیر حکومتی در موارد نقض حقوق بشر: این بخش در باره این موضوع بحث می کند که آیا حاکمیت به گروه های محلی حقوق بشر اجازه می دهد آزادانه فعالیت کنند یا خیر (از جمله موافقت با تحقیقات و انتشار موارد کشف شده گروه ها در مورد اتهامات نقض حقوق بشر)، یا اینکه آیا گروه های مزبور هدف حملات تلافی جویی حاکمیت یا نیروهای دیگر قرار می گیرند یا خیر (از جمله شرکت آنها در گردهمایی های بین المللی)، و اینکه آیا مقامات رسمی حکومت نسبت به دیدگاه های آنها همکاری می کنند یا خیر. این بخش همچنین در این باره بحث می کند که آیا حکومت به نهادهای خارجی (شامل سازمان های حقوق بشری، سازمان ملل و سایر سازمان های بین المللی، و حکومت های خارجی) که به تحولات حقوق بشری در کشور علاقه مند هستند، اجازه دسترسی و همکاری با نهادهای مزبور را می دهد یا خیر. این بخش در باره اقدامات کمیسیون های حقوق بشر ملی، کمیسیون های پارلمانی، و مناسبات با سازمان های بین المللی حقوق بشری گزارش می دهد.

تبعیض، آزارهای اجتماعی: حاوی بخش هایی در باره زنان، تبعیض نژاد سیستمیک یا خشونت و تبعیض قومی، کودکان، یهود ستیزی، قاچاق انسان؛ معلولین؛ اعمال خشونت، تبعیض، و سایر آزارها بر اساس گرایش جنسی و هویت جنسیتی است. همچنین شامل بخش های فرعی اختیاری در باره افراد بومی، فروش اندام های بدن انسان، بدنامی اجتماعی بخاطر ابتلا به ویروس اچ آی وی و ایدز، و سایر اشکال خشونت ها یا تبعیض های اجتماعی می باشد. اذیت و آزارها و تبعیض هایی که در جاهای دیگر بحث نشده است در بخش تبعیض و آزارهای اجتماعی بررسی می شود و تمرکز آن بر خشونت یا تهدید به خشونت علیه افراد مذکور، و قوانین و مقررات، و رفتار حکومت در محروم ساختن یا جلوگیری از دسترسی برابر این افراد برای استخدام، آموزش، مراقبت های پزشکی، یا دیگر مزایای حکومتی است.

اکراه زنان به گزارش در باره اذیت و آزاری که تحمل می کنند؛ و به همین ترتیب عدم گزارش کودکان، دگرپاش های زن و مرد، دوجنسیتی، تراجنسیتی، کوئیر، یا افراد دوجنسه (LGBTQI+)، افراد معلول، و اعضای گروه های دیگر، البته، اغلب عاملی برای عدم گزارش کامل از آزار و اذیت این گروه است. برای پرهیز از تکرار، هرگاه موضوع خاصی در این رابطه مطرح می کنیم این نکته را تکرار نمی کنیم؛ اما خوانندگان باید آگاه باشند که این موضوع عامل عمده ای در این نوع آزار و اذیت ها در تمام کشورها و فرهنگ هاست. (گزارش های وضعیت رعایت حقوق بشر در کشورها، زیر بخش های مناسب، به اتهامات آزار و اذیت توسط حکومت یا نیروهای اپوزیسیون می پردازد، مانند قتل، شکنجه و دیگر اشکال خشونت، یا محدود ساختن حق رای یا آزادی بیان که علیه گروه های مشخص تبعیض روا می دارد.)

زنان: این بخش درباره خشونت علیه زنان بحث می کند، مانند خشونت خانگی، تجاوز به عنف، ختنه زنان، مرگ بخاطر جهیزیه، و «قتل های ناموسی». اطلاعات شامل مدارای حکومت و تلاش آن برای جلوگیری از چنین اعمال و رفتارها و نیز گستره دسترسی زنان به فرصت های اقتصادی برابر و حفاظت از افراد در مقابل تبعیض و آزار جنسی است. یک بخش

گزارش های کشوری در مورد شیوه های حقوق بشر برای سال ۲۰۲۱
وزارت خارجه ایالات متحده - دفتر دمکراسی، حقوق بشر و کار

فرعی احیا شده در مورد «حق تولیدمثل» و مسایل مربوط به بهداشت و سلامت مادران مانند مرگ و میر در زمان زایمان، سیاست های دولت برای عدم دسترسی به لوازم مربوط به پیشگیری از بارداری، دسترسی به تأمین سلامتی و بهداشت تخصصی به هنگام بارداری و تولد نوزاد، دسترسی به مراقبت های پزشکی در مواقع اضطراری و تبعیض علیه زنان در خصوص دسترسی به مراقبت های پزشکی مربوط به سلامت اندام های تولید مثل در ارتباط با بیماری های ناشی از امراض مقایبتی را پوشش می دهد.

تبعیض نژادی یا خشونت علیه اقوام بطور سیستماتیک: این یک بخش جدید در گزارش های کشوری در سال ۲۰۲۱ است. این بخش قوانین کشوری برای محافظت از اعضای گروه ها و اقلیت های قومی در قبال خشونت و تبعیض را پوشش می دهد و این که آیا حکومت می تواند به طور موثر این قوانین را اجرا کند یا خیر. همچنین در باره خشونت های برخاسته از عوامل حکومتی یا اجتماعی، یا تبعیض علیه اعضای گروه های نژادی، قومی، یا اقلیت های ملی و اقدامات رسمی برای تحقیقات، پیگرد قانونی، و مجازات اشخاصی که در ارتکاب به خشونت و اذیت و آزار دست داشته اند، گزارش می دهد، صرف نظر از این که مرتکبین چنین خشونت ها حکومتی یا غیرحکومتی باشند. این بخش همچنین اقدامات حکومت برای کاهش عواملی چون فقر، بیکاری، تبعیض نژادی و قومی بطور اجتماعی که در ایجاد مشکلات سهم داشته اند توصیف می کند تا در صورت امکان میزان تاثیر و کفایت قوانین را ارزیابی کند.

کودکان: دریافت شهروندی، ازدواج اجباری زودهنگام، و استثمار جنسی کودکان را مورد بحث قرار می دهد. اگر کاربرد داشته باشد، مسایل دیگر از قبیل خشونت یا دیگر آزارهای وارده به کودکان و سایر مسایل از قبیل دسترسی به تحصیل و تأمین بهداشت را نیز مورد بررسی قرار می دهد.

یهودستیزی: این بخش در باره فعالیت های یهودستیزی و واکنش دولت بحث می کند. بخش ۲.۲ پ در باره آزادی مذهب هایپر لینکی ارائه می دهد که تازه ترین گزارش آزادی بین المللی مذهب را می توان پیدا کرد و همچنین شامل مطالبی در باره یهودستیزی نیز می باشد.

قاچاق انسان: این بخش شامل هایپر لینکی است که حاوی تازه ترین گزارش وزارت خارجه در مورد قاچاق افراد است.

معلولین: شامل تبعیض علیه افراد دارای معلولیت های جسمی، ذهنی، یا دماغی است، و از جمله به استخدام، تحصیل علم، و تأمین خدمات دولتی برای این افراد می پردازد.

اعمال خشونت، جرم انگاری، و سایر اذیت و آزارها بر اساس گرایش جنسی و هویت جنسی: به قوانین و سیاست هایی می پردازد که فعالیت یا رفتار همجنسگرایان، هویت یا ابراز جنسیتی، و ویژگی های جنسیتی را جرم می شمارد و طبق این قوانین و سیاست ها مجازات هایی مانند حبس یا اعدام را برای این افراد اعمال می کند. این بخش به خشونت عوامل دولتی و غیردولتی نیز می پردازد دگرباش های زن و مرد، دوجنسیتی، تراجنسیتی، کوئیر، یا افراد دوجنسه (LGBTQI+)، را مورد هدف

قرار می دهند، و با رفتارهای خشن همچون تجاوز به زور، معاینات مقعدی اجباری، تبدیل درمانی، ازدواج اجباری، خشونت خانگی، و روش های جراحی غیرضروری با این افراد برخورد می کنند. این بخش در مورد تبعیض توسط عوامل دولتی و غیردولتی علیه افراد LGBTQI+ در زمینه مسکن، شغل، وضعیت والدین، تحصیل علم، مراقبت های بهداشتی، و دسترسی به خدمات دولتی، از جمله اقدام رسمی برای بررسی و مجازات اعمال تبعیض آمیز، گزارش می دهد. این بخش، هدف قرار دادن سازمان های غیر دولتی LGBTQI+ و مدافعان حقوق بشر و محدودیت های آزادی اجتماعات مسالمت آمیز، انجمن ها، و آزادی بیان را با توجه به مسائل LGBTQI+ مستند می کند. در نهایت، این بخش به پیشرفت های قانونی و دیگر پیشرفت ها در جهت برخورداری کامل از حقوق بشر برای افراد LGBTQI+ توجه می کند.